

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: K. E., narozený X, státní příslušnost X (dále jen X), t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců (dále jen ZZC) Balková, Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,
zastoupený: Mgr. Ladislav Bárta, advokát se sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 12.1.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.12.2021 č.j. OAM-172/LE-BA05-VL15-2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou ze dne 12.1.2022**, která byla žalovanému doručena dne 12.1.2022 a následně soudu doručena prostřednictvím žalovaného a to datovou schránkou dne 14.1.2022 v 16.11 hod (pátek), se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 13.12.2021 č.j. OAM-172/LE-BA05-VL15-2021, jímž bylo rozhodnuto tak, že žalobce je ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**), zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců a ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 29.3.2022.
2. **V podané žalobě** žalobce zejména namítal, že rozhodnutí žalovaného mu bylo doručeno po konci pětidenní lhůty stanovené v § 46a odst. 4 zákona o azylu, přičemž pětidenní lhůta je lhůtou prekluzivní, resp. propadnou, s jejímž uplynutím je spojen konkrétní právní důsledek a to, že rozhodnutí nelze vydat. Také poukázal na to, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí je obsažena zjevně zavádějící informace o tom, že měl žalobce podat žádost o mezinárodní ochranu až dne 9.12.2021. Ve skutečnosti ovšem žádost žalobce nebyla podána dne 9.12.2021, nýbrž tohoto dne byla patrně žalovaným a policejním orgánem jako žádost o mezinárodní ochranu přijata. Žalobce považuje za zjevně nevhodné to, že žalovaný orgán nestandardní okolnosti vyhodnocení žalobcovy mezinárodní ochrany ve svém rozhodnutí netematizoval. Rovněž poukázal na skutečnost, že byl umístěn po svém zajištění podle zákona o policii do karanténního režimu (před svým zajištěním cestoval společně s dvěma osobami pozitivně testovanými na onemocnění COVID-19) do ZZC Bělá-Jezová dne 24.11.2021 a po uplynutí karantény byl převezen dne 2.12.2021 do ZZC Balková. V tomto ZZC po konzultaci se svým právním zástupcem podal dne 5.12.2021 žádost o mezinárodní ochranu. S ohledem na to, že již delší dobu pobýval v zařízení pro zajištění cizinců, policejní orgán jeho žádost chápal jako opožděnou (byť k vyhodnocení této skutečnosti je samozřejmě oprávněn pouze žalovaný) a žádost o mezinárodní ochranu přijal až dne 9. 12. 2021. Podání žalobce ze dne 5.12.2021 bylo žalovaným vzhledem k okolnostem správně vyhodnoceno jako podání žádosti o mezinárodní ochranu podle § 3a odst. 1 bod 4 zákona o azylu, ovšem došlo k tomu až relativně pozdě, což nemůže být jakkoliv kladeno k tíži žalobce. S ohledem na charakter napadeného rozhodnutí omezujícího osobní svobodu žalobce pak nelze jakkoliv rozvolňovat podmínky zákonnosti jeho vydání, a je třeba konstatovat, že došlo k nezákonnému překročení propadlé 5denní lhůty zakotvené v § 46a odst. 4 zákona o azylu. Závěrem žalobce žádal o zrušení napadeného rozhodnutí a trval na nařízení jednání ve věci a současně požadoval náhradu nákladů řízení ve výši 12.038,76Kč, tj. za 2 úkony právní služby á 3.100,-Kč a 2 paušální náhrady á 300,-Kč a náhradu cestovného (cesta z advokátní kanceláře do sídla Policie ČR, Odbor cizinecké policie, Odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort, Nymburk) společně s náhradou za ztrátu času dne 15.12.2021 (14 započatých půlhodin, tj. 1.400,-Kč).
3. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 13.12.2021 č.j. OAM-172/LE-BA05-VL15-2021** žalovaný rozhodl o zajištění žalobce ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu v zařízení pro zajištění cizinců a ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 29.3.2022. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že dne 9.12.2021 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany na území ČR. Žalobce byl rozhodnutím správního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, v Nymburku (dále jen **OPKPE Nymburk**) ze dne 9.12.2021 č.j. KRPS-296217-25/ČJ-2021-010025 zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen **zákon o pobytu cizinců**), za účelem realizace správního

vyhoštění z toho důvodu, že pobýval na území bez platného cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, když správní řízení o vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona o pobytu cizinců bylo zahájeno dne 24.11.2021 a téhož dne bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění na dobu 5 let.

Dále bylo uvedeno, že v policejním protokolu o výsledku účastníka řízení ze dne 24.11.2021 (za účasti tlumočníka) žalobce potvrdil svou totožnost a státní příslušnost a dále mimo jiné uvedl, že je svobodný a bezdětný, z Turecka, jeho domovské země, měl v úmyslu cestovat do Německa, kde se nachází dva jeho bratraci a tam měl také v úmyslu požádat o azyl. K průběhu cesty sdělil, že část ji absolvoval v nákladním prostoru kamionu, část cestoval osobním automobilem a část se pohyboval pěšky, není si vědom ani míst, kde se v průběhu cesty nacházel, a zadržen byl až v ČR dne 23.11.2021 hlídkou cizinecké policie. Také mj. sdělil, že jakmile to bude možné, bude v cestě do Německa pokračovat. Uvedl, že si je vědom skutečnosti, že na území ČR, potažmo Evropské unie (dále jen EU), pobývá neoprávněně, bez cestovního dokladu a současně vědomě nerespektuje opatření týkající se pandemie SARS CoV-2. Důvodem jeho odchodu z domovské země má být útlak a šikana jeho osoby ze strany obyvatel i úřadů, neboť je Kurd. V ČR, potažmo v EU nemá, vyjma dvou zmíněných bratranců, žijících na území Německa, žádné přímé příbuzné, celá jeho rodina žije v Turecku. Sdělil, že by mu v případě návratu do země mohlo hrozit vězení, avšak nic bližšího neupřesnil, trest smrti mu dle vlastního vyjádření nehrozí a jiné důvody, které by mu bránily v návratu, neuvedl. Také sdělil, že případné uložení správního vyhoštění nebude mít dopad do jeho soukromého a rodinného života a pokud by byl vyhoštěn, vrátí se zpět k rodině v Turecku. Na základě uvedeného dospěl správní orgán OPKPE Nymburk k závěru, že jsou dány důvody pro zajištění žalobce a z jeho prokázaného jednání by mírnější donucovací opatření ve formě uložení zvláštních opatření za účelem vycestování z území bylo nedostačující a neúčinné, proto za účelem realizace vyhoštění přistoupil k jeho zajištění a umístění v ZZC.

Žalovaný dále uvedl, že dne 9.12.2021 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, citoval příslušná ustanovení zákona o azylu (§ 46a odst. 1 písm. a-f), 3, 4, 5 a 6) a zdůraznil, že žalobce o udělení mezinárodní ochrany požádal až po zadržení Policií ČR, zajištění za účelem realizace vyhoštění a umístění do ZZC Balková. Z jeho výpovědi v rámci správního řízení dle zákona o pobytu cizinců přitom nevyplývalo naprosto nic, co by mu v případě, že by měl o podání žádosti skutečný zájem, bránilo v dřívějším podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR před jeho zadržením a umístěním do ZZC. Z jeho jednání je tak zcela zřejmé, že svou žádost o mezinárodní ochranu podal v pouze ve snaze oddálit, zmařit nebo znemožnit realizaci vyhoštění, neboť hrozba nuceného návratu do vlasti se stala reálnou, a pokud by k jeho zajištění Policií ČR nedošlo, on sám by, aniž mu v tom cokoliv bránilo, tento krok nikdy neučinil, když vypověděl, že v plánované cestě do Německa hodlá pokračovat, jakmile to bude možné a jeho hlavním záměrem je podat žádost o azyl právě tam. Proto žalovaný měl jednoznačně za to, že podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobcem bylo motivováno pouhou snahou jakkoliv zmařit svůj nucený návrat do vlasti, proto došlo k jeho zajištění ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Rovněž žalovaný uvedl k délce zajištění žalobce, že v jeho případě lze předpokládat ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany ve lhůtě 90-ti dní, tedy přibližně v polovině standardní zákonem stanovené šestiměsíční lhůty pro vydání rozhodnutí. Společně s 5denní průměrnou lhůtou na doručování dokumentů v rámci soudního řízení pak činí celková maximální lhůta pro zajištění výše žalobce v současné době 110 dnů, i když s ohledem na průběh řízení může správní orgán přistoupit k

rozhodnutí o prodloužení stanovené doby zajištění, samozřejmě maximálně na zákonem stanovenou lhůtu 120 dnů. Závěrem bylo konstatováno, že žalobce je zajištěn v ZZC, nejdéle však do dne 29.3.2022. *(Kopie napadeného rozhodnutí byla pro potřebu soudního řízení porožena ze správního spisu žalovaného, jelikož k žalobě nebyla připojena.)*

4. ^{1.} **Žalovaný ve svém vyjádření dne 14.1.2022 k žalobě**, které bylo soudu zasláno společně s žalobou, uvedl, že s ní nesouhlasí, neboť má za to, že se v ní namítaného porušení při rozhodování věci nedopustil. K žalobci namítanému porušení ust. § 46a odst. 4 zák. o azylu (porušení pětidenní lhůty pro vydání rozhodnutí) sdělil, že žalobcem tvrzený den podání 5.12.2021 nemá oporu v přiloženém správním spisu, z podkladových materiálů ve správním spise vyplývá, že žádost o mezinárodní ochranu byla podána dne 9.12.2021. Od této doby plynula žalovanému lhůta pěti dnů dle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Jako den podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany se tedy bere 9.12.2021, nikoliv 5.12.2021, jak mylně uvádí žalobce v podané žalobě. Žalovaný následně vydal ve lhůtě pěti dnů, tj. 13.12.2021, rozhodnutí o zajištění žalobce dle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, v platném znění. Rozhodnutí bylo žalobci předáno dne 13.12.2021 a téhož dne nabylo právní moci. Dále žalovaný odkázal na shromážděný spisový materiál, který dokládá veškerá zjištění uvedená v odůvodnění napadeného správního rozhodnutí s tím, že má za to, že postupoval v souladu s právními předpisy, ostatně žalobce, resp. jeho zmocněný zástupce, důvody rozhodnutí v podané žalobě z věcného hlediska nezpochybňuje a nezákonnost nenamítá. Proto žalovaný námitky uvedené v žalobě shledal jako nedůvodné a závěrem navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
5. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 13.12.2021 i ve vyjádření žalovaného ze dne 14.1.2022 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu bylo napadené rozhodnutí ze dne 13.12.2021 žalobci doručeno rovněž dne 13.12.2021. Mimo jiné je založena i žádost žalobce o mezinárodní ochranu (v tureckém i českém jazyku) ze dne 9.12.2021 a výše uvedené rozhodnutí OPKPE Nymburk ze dne 24.11.2021 o správním vyhoštění žalobce, kdy byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU na 5 let. Založena je i písemnost „Informace o možnosti požádat o udělení mezinárodní ochrany v zařízení pro zajištění cizinců“ podepsaná žalobcem dne 25.11.2021 za přítomnosti tlumočníka.
6. **Z vyžádaného spisu PČR, Ředitelství služby cizinecké policie, ZZC Balková** soud zjistil mimo jiné, že OPKPE Nymburk dne 24.11.2021 vydal příkaz o umístění žalobce do karantény ZZC Bělá-Jezová, kam byl přijat dne 25.11.2021. Dále je založeno rozhodnutí uvedeného útvaru ze dne 24.11.2021, kdy bylo vydáno rozhodnutí o zajištění žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. za účelem správního vyhoštění a doba zjištění byla stanovena na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Rovněž je založena výše uvedená „Informace o možnosti“, dále sdělení ze dne 2.12.2021 o přemístění žalobce ze ZZC Bělá-Jezová do ZZC Balková. Také je založen Úřední záznam ze dne 5.12.2021 příslušníka PČR, ZZC Balková, dle něhož dne 5.12.2021 zaslal sociální pracovník žádost o mezinárodní ochranu cizince, tj. žalobce, který byl o možnosti požádat o udělení mezinárodní ochrany poučen dne 25.11.2021, tedy byla lhůta o požádání do 2.12.2021 a tedy cizinec požádal po řádné lhůtě a bylo mu předáno poučení o tom, že požádal o mezinárodní ochranu po řádné lhůtě, připojeno je však pouze „Poučení (informace) v souvislosti s prohlášením cizince o úmyslu požádat Českou republiku o mezinárodní ochranu v ZZC“ (ostatní text je v tureckém jazyce) ze dne 5.12.2021, kde je připojen i

podpis žalobce. Založená žádost o mezinárodní ochranu je však datována 9.12.2021. Dále je založeno písemné sdělení ze dne 9.12.2021 PČR, ZZC Balková, v němž je obsažen uvedený obsah úředního záznamu a také, že dne 9.12.2021 kontaktovala CP pracovnice OAMP s příkazem přijmout žádost i po řádné zákonné lhůtě, cizinci byla tedy dne 9.12.2021 přijata žádost o MO (*kopie tohoto sdělení byla připojena i k žalobě*). Založeno je i napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 13.12.2021. Spis obsahuje i úřední záznamy týkající se návštěv žalobce v ZZC Balková, kdy byl navštíven ve dnech 10. a 25.12.2021 i 16.1.2022 celkem 4 osobami (3 osoby st. přísl. Turecko a 1 osoba německé národnosti).

7. **Z vyžádaného spisu OPKPE Nymburk** vyplývá, že v něm obsažené písemnosti odpovídají skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí žalovaného (část písemností je obsažena i ve spisu PČR, Ředitelství služby cizinecké policie, ZZC Balková, výše uvedeném). Založen je i originál plné moci ze dne 9.12.2021 pro advokáta Mgr. Ladislava Bártu, který zastupuje žalobce i v tomto soudním řízení, avšak vizuálně je na ní úplně odlišný podpis žalobce než na všech písemnostech založených v tomto spisu PČR, kdy žalobce podepsal jednotlivé stránky založených písemností (např. protokolů či rozhodnutí).
8. **Z úředního záznamu zdejšího soudu ze dne 28.1.2022** vyplývá, že dle telefonického sdělení PČR, ZZC Balková, advokát Mgr. Ladislav Bárta byl v ZZC dle evidence přítomen v prosinci 2021 pouze dne 4.12.2021, v uvedeném měsíci dále byli přítomni právníci z organizace OPU (Organizace pro pomoc uprchlíkům).
9. **Žalobce v replice** ze dne 30.1.2022 (neděle), která byla datovou schránkou doručena zdejšímu soudu uvedeného dne ve 23:59:54 hodin, reagoval na vyjádření žalovaného k žalobě a setrval na svém původním žalobním návrhu a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a současně požadoval náklady řízení v celkové částce 15 348, 76 Kč.
10. **Ústního jednání dne 31.1.2022** se žalobce nezúčastnil a jeho zástupce setrval na podané žalobě a mimo jiné sdělil ohledně rozdílnosti podpisů žalobce na plných mocí, že dle něho pan E. jednoduše nemá žádný ustálený podpis a každá jeho signatura je takřka originální (na rozhodnutí o správním vyhoštění je na každé stránce úplně jiný podpis/žalobce/); plná moc od žalobce mu byla předána jeho strýcem, který žije v Německu. Závěrem zástupce žalobce odkázal na argumenty v žalobě a v replice, navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, protože dle něho žalovaný vydal rozhodnutí až po skončení zákonné pětidenní lhůty, proto je toto rozhodnutí nezákonné, když žalobce se dne 5.12.2021 obrátil na příslušný policejní orgán za účelem požádat o mezinárodní ochranu. Dále uvedl, že z žádných připojených spisů není zřejmé, kdy se tato informace dostala k žalovanému a jak s ní do 9.12.2021 žalovaný nakládal, přičemž předmětný formulář byl sepsán dne 9.12.2021; dále ocenil a souhlasil s postupem žalovaného, který ohledně lhůty pro podání žádosti o mezinárodní ochranu vycházel z pobytu žalobce v karanténě a nemožnosti požádat o mezinárodní ochranu v zákonném termínu 7 dní od umístění do ZZC. Dle něho všechny další kroky žalovaného je již třeba chápat pouze jako formality a datum 5.12.2021 je zcela nezpochybnitelné. Zástupce žalovaného setrval na napadeném rozhodnutí a závěrem navrhl zamítnutí žaloby, protože má za to, že postupoval zcela v souladu se zákonem a odkázal na vedený správní spis, když jako datum podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce vyhodnotil den 9.12.2021, kdy byla žádost sepsána a nachází se na ní razítko cizinecké policie, proto žalobu považují za nedůvodnou.

11. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech rozhodnutí o zajištění cizince rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
12. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 13.12.2021, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná.
13. Podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu: „Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve“.
14. V § 46a odst. 3-6 zákona o azylu je stanoveno:
 - (3) Jde-li o žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je zranitelnou osobou, s výjimkou osoby se zdravotním postižením, které nebrání jejímu umístění v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, může ministerstvo v případě nutnosti rozhodnout o jeho zajištění, pouze pokud je starší 18 let a porušil opakovaně závažným způsobem povinnost uloženou mu zvláštním opatřením.
 - (4) Jde-li o cizince, který je zajištěn podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky a který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, rozhodne ministerstvo o zajištění podle odstavce 1 do 5 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je-li rozhodnuto o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poté, co bylo ukončeno zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, k uplynulé době zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky se nepřihlíží.
 - (5) Ministerstvo v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění, kterou lze prodloužit, a to i opakovaně, nejdéle na 120 dnů.
 - (6) V řízení o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany a v řízení o prodloužení doby trvání jeho zajištění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Rozklad, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné. V rozhodnutí o zajištění a v rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění ministerstvo poučí žadatele o udělení mezinárodní ochrany o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí ministerstva o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění podle soudního řádu správního.
15. Žalobní námitky žalobce se vztahovaly zejména k tomu, že žalobce dle svého názoru v ZZC Balková požádal o mezinárodní ochranu již dne 5.12.2021, proto napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 13.12.2021 o zajištění žalobce bylo vydáno po uplynutí zákonné pětidenní lhůty, je tedy nezákonné a jako takové musí být zrušeno.

16. Ze správního spisu žalovaného i z vyžádaných spisů Policie ČR, ZZC Balková i OPKPE Nymburk vyplývá, že žalobce po zadržení policií v ČR byl umístěn do karantény v ZZC Bělá-Jezová, kam byl přijat dne 25.11.2021 a téhož dne byl poučen dle „Informace o možnosti požádat o udělení mezinárodní ochrany v zařízení pro zajištění cizinců“, což podepsal a následně po ukončení karantény byl dne 2.12.2021 převezen do ZZC Balková. Z písemných materiálů kromě úředního záznamu příslušníka policie ZZC Balková ze dne 5.12.2021 nevyplývá, ani není prokazatelné, že by žalobce požádal již dne 5.12.2021 o mezinárodní ochranu, přičemž k tomuto úřednímu záznamu je připojen tiskopis podepsaný žalobcem uvedeného dne, který je označen „Poučení (informace) v souvislosti s prohlášením cizince o úmyslu požádat Českou republiku o mezinárodní ochranu v ZZC“, když ostatní text je v tureckém jazyce. Písemná žádost žalobce o mezinárodní ochranu v tureckém jazyce je datována 9.12.2021 a žádná jiná žádost se ve spisu nenachází. V souvislosti s těmito zjištěními musí soud konstatovat, že je nezbytně nutné rozlišovat projevení úmyslu cizince požádat o mezinárodní ochranu, což je neformální, a podání žádosti o ni, která musí být vždy písemná. V tomto směru nepostačí ani pouhé sdělení či informování sociálního pracovníka příslušného ZZC vůči Cizinecké policii. Rovněž je otázkou, zda příslušník policie ZZC Balková, který napsal předmětný úřední záznam dne 5.12.2021, si vůbec uvědomil, že je nezbytné používat vhodnou formulaci a správná označení úkonů ve vztahu k zákonu o azylu či o pobytu cizinců, když ne každý takový projev, co chce či hodlá učinit cizinec umístěný v ZZC, je zároveň nutno považovat za podání žádosti o mezinárodní ochranu.
17. Soud nepochybně, že žalobce mohl před sociálním pracovníkem v ZZC dne 5.12.2021 projevit zájem či vyjádřit úmysl požádat o mezinárodní ochranu, avšak rozhodující je písemná žádost a ta je prokazatelně až ze dne 9.12.2021, přičemž opak žalobce neprokázal. Nelze totiž vycházet pouze z úředního záznamu ze dne 5.12.2021, v němž je uvedeno, že dne 5.12.2021 zaslal sociální pracovník žádost o mezinárodní ochranu cizince, tj. žalobce, avšak připojena není žádná taková žádost, ale je připojeno „Poučení (informace) v souvislosti s prohlášením cizince o úmyslu požádat Českou republiku o mezinárodní ochranu v ZZC“ datované a podepsané žalobcem dne 5.12.2021, což však nelze za řádnou žádost o mezinárodní ochranu považovat.
18. S ohledem na výše uvedená zjištění soud apeluje na žalovaného, aby v rámci vyvarování se podobných pochybení vhodným způsobem upozornil službu cizinecké policie, aby její příslušníci respektovali výrazové prostředky příslušných zákonů a nedocházelo k obdobným nedopatřením jako v této věci, neboť i obsah úředního záznamu je důležitou součástí správního spisu či jakéhokoli spisu a použití nesprávných výrazů v něm může přivodit problematickou situaci.
19. Z postupu žalovaného vyplývá, že plně respektoval epidemiologickou situaci kvůli covidu-19 v té době. Protože i když o možnosti požádat v ZZC o mezinárodní ochranu byl žalobce poučen již dne 25.11.2021, tudíž lhůta k podání žádosti mu správně končila dne 2.12.2021, ale uvedeného dne byl žalobce teprve propuštěn z karantény a převezen do ZZC Balková, proto byla předmětná lhůta žalovaným počítána až od ukončení karantény, aby nedošlo k poškození práv žalobce v tomto směru. Vzhledem k tomuto počítání lhůty žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 9.12.2021 sepsaná v přítomnosti tlumočníka byla podána v zákonné lhůtě. Žalovaný, který vydal rozhodnutí o zajištění žalobce dne 13.9.2021 (téhož dne bylo doručeno žalobci), proto rozhodl v zákonné pětidenní lhůtě,

tudíž nedošlo k porušení příslušného § 46a odst. 4 zákona o azylu a tímto rozhodnutím žalobce na svých právech nebyl zkrácen, i když je přesvědčen o opaku.

20. V této věci soud neshledal s ohledem na všechny zjištěné rozhodné skutečnosti pochybení na straně žalovaného, proto žalobní bod uplatněný v žalobě, že napadené rozhodnutí ze dne 13.12.2021 nebylo vydáno v zákonné lhůtě, není důvodný a soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu výše citovaného § 78 odst. 7 s.ř.s., jak uvedeno ve **výroku I. rozsudku**.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Úspěšný žalovaný však žádné náklady řízení nepožadoval, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 31. ledna 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně